

Sygn. akt I CSK 214/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku B. R. i X. R.
przy uczestnictwie K. P., Gminy Ż., P. B. i E. B.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy X. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w P. kwotę
270 (dwieście siedemdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem
od towarów i usług na rzecz radcy prawnego J. S.-J. z P. tytułem
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
wnioskodawcy w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawca – X. R. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 grudnia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 15 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 7 pkt 2, § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 490).